

Sygn. akt V CSK 385/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa P. Spółki Akcyjnej w W.
przeciwko [...] R. [...] Spółka Akcyjna w W.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący upatrywał przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania w istnieniu istotnego zagadnienia prawnego, ujętego w pytaniu: „czy z punktu widzenia dokonywania ocen na gruncie art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo prasowe można zakwalifikować jako działanie mieszczące się w granicach rzetelności i staranności dziennikarskiej dokonywanie dowolnych kompilacji wypowiedzi osób reprezentujących różne podmioty prawa handlowego, wskazane w materiałach prasowych, a rozpowszechnione i wypowiedziane w zupełnie innych sytuacjach i na inne potrzeby niż konkretny materiał prasowy, w którym zostały wykorzystane”.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć jednocześnie charakter uniwersalny, tzn. jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi, wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) oraz w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku. Zatem zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego istotne zagadnienie prawne, jeżeli miałoby stanowić przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania po myśli art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinno występować w rozpoznawanej sprawie (por. postanowienia: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13, nie publ. oraz z dnia 3 lutego 2012 r. II UK 271/11, nie publ.).

W sprawie niniejszej skarżący za pomocą sformułowanego zagadnienia próbuje w istocie dokonać weryfikacji ustaleń faktycznych poczynionych przez Sądy pierwszej i drugiej instancji, a zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]